

Fővárosi Ítéltábla

20.Gf.40.257/2021/4.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gönczi László ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt felperes neve (felperes cím2) felperesnek a Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda (alperesi képviselő cím3, ügyintéző ügyvéd: dr. Horváth Tamás Lajos ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. május 14-én kelt 36.G.40.308/2021/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 288.024 (kétszáznyolcvannyolcezer-huszonnégy) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 12.661 (tizenkétezer-hatszázhatvanegy) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 2021. május 14-én kelt 36.G.40.308/2021/9. számú ítéletével a ügyszám1 számú kölcsönszerződés érvénytelenségének jogkövetkezményeként kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 2.738.373 forintot, valamint ezen összeg után 2017. október 10. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, amelynek megfizetését 12 havi részletben rendelte el. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 394.444 forint perköltséget.

[2] A kereset részbeni alaposságára tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 81.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről. Ennek során figyelemmel volt a pertárgyértékre, amelyet a kölcsön összegével megegyezően 5.640.000 forintban határozott meg, továbbá a pervesztesség-pernyertesség arányára is, amelyet – figyelemmel a törzskönyv kiadása iránti kereset elutasítására – 80-20% arányban állapított meg a felperes javára. A feleknek járó ügyvédi munkadíj különbözetét 153.972 forintban határozta meg. A felperes ezen összegen felül a lerótt illeték arányos részére tarthat igényt (270.720 forint), ami csökkentendő az alperes által előlegezett tanúdíj 20%-ával, 8.400 forinttal. Az alperes ezen felül a másodfokú eljárásban felmerült költségek különbözeteként 380 forint megfizetésére köteles. Az alperes javára kell elszámolni az általa megfizetett fellebbezési illeték 20%-át, azaz 22.228 forintot, így az elsőfokú bíróság összesen 394.444 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatását és az alperes perköltség fizetésére kötelezésének mellőzését kérte, valamint a felperes marasztalását 80.674 forint perköltségben.

[4] Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az r.Pp. 24. §, 78-79. § és a 81. §-aiban foglaltakat megsértve iratellenesen, hibásan állapította meg a perköltséget. A pertárgyértéket helytelenül rögzítette 5.640.000 forintban, mivel az a felperes által megjelölt tartozás összegét, azaz 1.219.449 forintot, valamint a törzskönyv kiadására vonatkozó és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdésének b) pontja szerint számított 600.000 forintot összeadva 1.819.449 forintban állapítható meg. Emellett tévesen határozta meg a pernyertesség-pervesztesség arányát, mivel az alperes csak az érvénytelenség vonatkozásában lett pervesztés, a törzskönyv kiadása, valamint az összegszerűség körében nem, így a pernyertesség-pervesztesség aránya 64-36%-ban határozható meg az alperes javára. Így nem ő köteles perköltséget fizetni a felperes részére, hanem igényt tarthat 80.674 forintra.

[5] A felperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

[6] A Fővárosi Ítéltábla az r.Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontjára és (2) bekezdésére figyelemmel a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, mert a peres felek tárgyalás tartását nem kérték. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az r.Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel bírálta felül. Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a per érdemében meghozott ítéleti rendelkezés, így kizárólag a perköltséggel kapcsolatos döntés volt a másodfokú eljárás tárgya.

[7] A fellebbezés részben megalapozott.

[8] Az alperes fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított pertárgyértéket és az annak alapján kiszámított perköltséget, az ekörben tett fellebbezési

érvelést az ítéltábla részben osztotta. A felperes az érvénytelenség jogkövetkezményeként saját tartozását 2.738.373 forintban jelölte meg. Ennek megfelelően a pertárgyértéket az elsőfokú bíróság által megállapított 5.640.000 forintos pertárgyérték helyett ezen összegben kell meghatározni.

[9] A 2014. évi XL. törvény 37. § (1) bekezdése alapján a szerződés érvénytelensége esetére előterjesztett, számszerűen megjelölt pénzösszeg megfizetésére irányuló jogkövetkezményi kereset szükségképpen marasztalásnak minősül, amelynek jogcíme az érvénytelenség megállapítása. A per tárgyának értéke ezért nem a szerződésben meghatározott kölcsönösszeg. Amennyiben a keresetlevélben előadott számítás eredményeként az alperesnek áll fenn tartozása a felperes felé, a per tárgyának értékére a marasztalási keresetre vonatkozó szabályok az irányadók, azaz a marasztalási kereset szerinti összeget kell figyelembe venni. Ugyanez az elv érvényesül azonban akkor is, ha az elszámolás felperesi tartozást mutat ki. A felperes önmaga marasztalását nem kérheti, kereseti kérelme így szükségképpen annak megállapítására fog irányulni, hogy az elszámolás eredményeként az adott összegű tartozása áll fenn. A per tárgyának értéke ebben az esetben is a felperes által állított tartozás összege lesz, függetlenül attól, hogy melyik fél tartozik a másiknak.

[10] Az így meghatározható 2.738.373 forintot növelve a törzskönyv kiadása iránti kereset Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja szerinti 600.000 forinttal, a pertárgy értéke 3.338.373 forint. Ebből adódóan helytálló az elsőfokú bíróság pervesztesség-pernyertesség aránya körében tett azon megállapítása, hogy a felperes 80%-ban lett pernyertes. Az érvénytelenség megállapítása és jogkövetkezményei körében ugyanis teljes mértékben a felperes tekintendő pernyertesnek, függetlenül attól, hogy eredetileg milyen összegben jelölte meg a saját tartozását. Az alperes így csak 600.000 forint tekintetében lett pernyertes, ami a pertárgy értékének mintegy 20%-a.

[11] Az alperes sérelmezte a felperes részére megállapított ügyvédi munkadíj összegét is. Ekörben az ítéltábla utal arra, hogy az ügyvédi munkadíj meghatározásakor a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdése alapján a per tárgyának értékén túl figyelemmel kell lenni a jogi képviselő által elvégzett munkára, a jogi képviselő által szerkesztett beadványok munkaigényességére, a kitűzött tárgyaláson való megjelenésre és az ott kifejtett tevékenységre. Figyelemmel arra, hogy az eljárás 2014-ben indult, a felperes számos beadványt nyújtott be, továbbá – ellentétben az alperessel – a tárgyalásokon részt vett, az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összege az alacsonyabb pertárgyérték esetében is helytálló, a különbözethez megállapított 153.972 forint felülbírlata nem indokolt.

[12] A pertárgyérték eltérő összege alapján ugyanakkor a perköltségként figyelembe vehető illeték összegét tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság, az ugyanis az ítéletben szereplő 270.300 forint helyett a 2.738.373 forint pertárgyérték után számított illeték 80%-a, azaz 164.300 forint. Ebből kell levonni az alperes által előlegezett tanúdíj 20%-át, azaz 8.400 forintot, illetve az alperes által megfizetett fellebbezési illeték 20%-át, 22.228 forintot,

továbbá hozzá kell számítani a felperesnek járó 380 forint másodfokú perköltséget és a fenti 153.972 forint ügyvédi munkadíjat. Ennek megfelelően az alperes 288.024 forint perköltség megfizetésére köteles.

[13] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezését az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes javára megítélt perköltség összegét 106.420 forinttal csökkentve 288.024 forintra leszállította.

[14] Az alperes a másodfokú eljárásban a 394.440 forint fellebbezéssel vitatott értékre figyelemmel hozzávetőleg 20 %-ban lett pernyertes, így a felperes a 31.556 forint megfizetett fellebbezési illeték 20%-át, azaz 6.311 forintot, valamint a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére is figyelemmel megállapított 6.350 forint (5000 forint + áfa) ügyvédi munkadíjat, összesen 12.661 forint másodfokú perköltséget köteles megfizetni az alperesnek az r.Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében.

Budapest, 2021. október 28.

dr. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

dr. Csonka Balázs s.k.

dr. Szunyogh Zsófia s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: